

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3CoE/6/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615203908
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5615203908.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti povinnému: V. B., nar. X.XX.XXXX, bytom J. Z., E. S. XXX/XX, o vymoženie 695,12 Eur s príslušenstvom, ktoré exekučné konanie je vedené pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, so sídlom Exekútorského úradu O., G. XX, pod sp.zn. EX 24507/15, v konaní o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 1Er/1898/2015-12 z 8.7.2015, takto

rozhodol:

Krajský súd uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 1Er/1898/2015-12 z 8.7.2015 **p o t v r d z u j e.**

Povinnému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením č.k. 1Er/1898/2015-12 z 8.7.2015 exekučné konanie zastavil. Účastníkom náhradu trov exekučného konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil poukajúc na ustanovenie § 251 ods. 4, § 104 ods. 1 a § 159 ods. 3 O.s.p. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáha vykonania exekúcie na základe toho istého exekučného titulu a voči tomu istému povinnému ako v konaní vedenom na tamomšom súde po sp.zn. 3Er/141/2008. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č.k. 3Er/141/2008-14 zo 7.4.2010, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 5CoE/55/2010, exekúciu zastavil z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok priznáva zákonom nedovolené plnenie. Oprávnený sa pritom na podklade toho istého rozhodcovského rozsudku, sp.zn. SR 7740/07 z 23.10.2007, vydaného Mgr. Martinom Krakovským, rozhodcom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 761, exekúcie domáha už tretíkrát v poradí, tiež vo veci vedenej na tamomšom súde pod sp.zn. 6Er/1302/2014, kde okresný súd uznesením, č.k. 6Er/1302/2014-7 zo 14.8.2014, právoplatným 26.11.2014, exekučné konanie zastavil z dôvodu prekážky veci právoplatne rozhodnutej.

Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, ktorý žiadal napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Odvolateľ namietal, že a) súd rozhodol na rámec zverenej právomoci, b) svojím postupom odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom a c) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Domnieval sa, že v tejto fáze exekučného konania príslušný súd rozhoduje výlučne o podanom návrhu na vydanie poverenia, pričom prípustnými výsledkami sú buď vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo vydanie uznesenia o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia, z ktorého dôvodu exekučný súd bez zákonného oprávnenia (nad rámec zverenej právomoci) rozhodol uznesením o zastavení exekučného konania. V tomto smere oprávnený poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Cdo/108/2012 z 23.1.2013. Podľa jeho názoru exekučný súd nesprávne

aplikoval ustanovenie § 251 ods. 4, § 159 ods. 3, § 104 ods. 1 veta prvá a § 103 O.s.p., nakoľko v exekučnom konaní nie je možné na predchádzajúce exekučné konanie, ktoré sa skončilo uznesením o zastavení exekúcie, aplikovať zásadu *res iudicata*. Exekučné konanie nemá vo svojom predmete vec, o ktorej by sa mohlo právoplatne rozhodnúť a predstavuje len vykonávacie konanie, ktorého obsahom je nútený výkon už právoplatne rozhodnutej veci. Uvedenému podľa odvolateľa svedčí i skutočnosť, že zákonodarca v exekučnom poriadku upravil iba prekážku litispendencie, ktorá skutočnosť vylučuje, aby prekážka rozhodnutej veci bola uplatňovaná použitím ustanovenia § 251 ods. 4 O.s.p. Postupom exekučného súdu bolo podľa oprávneného porušené právo účastníkov konania na spravodlivý proces a súčasne súd odňal účastníkom konania možnosť konať pred súdom a to najmä tým, že nerozhodol o návrhu na vydanie poverenia, pričom pri negatívnom rozhodnutí má oprávnený právo na podanie odvolania voči tomuto rozhodnutiu. Exekučný súd tak prekročil svoju právomoc a v danej fáze neprípustným spôsobom rozhodol o zastavení exekučného konania.

Povinný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. toto rozhodnutie podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Preskúmaním exekučného spisu 1Er/1898/2015, pripojeného exekučného spisu 6Er/1302/2014, i odvolací súd dospel k záveru o existencii neodstrániteľnej prekážky konania, ktorou je prekážka veci rozhodnutej (*res iudicata*).

Prekážka veci právoplatne rozhodnutej bráni tomu, aby vec, o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté, bola znovu prejednávaná. O rovnakú vec sa jedná vtedy, ak ide v novom konaní o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a týka sa rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Rovnaký predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, ktorými bol uplatnený (z rovnakého skutku). Pre posúdenie, či je tu prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako bol súdom skutok, ktorý bol predmetom konania, posúdený po právnej stránke. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná i vtedy, ak bol skutok súdom posúdený po právnej stránke nesprávne, prípadne neúplne.

Exekučný poriadok prekážku *res iudicata* neupravuje, a neupravuje ani postup exekučného súdu pri zistení tejto vady konania, z ktorého dôvodu je potrebné aj na exekučné konanie subsidiárne aplikovať ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku upravujúce podmienky konania. Z ustanovenia § 251 ods. 4 O.s.p. je nutné vyvodiť, že pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami sporového (nachádzacieho) konania.

Podľa § 251 ods. 4 O.s.p. na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 159 ods. 3 O.s.p., len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Z citovaných ustanovení § 103 a § 104 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. vyplýva, že podmienky konania môžu byť odstrániteľné, t. j. také, ktoré je možné napraviť (napr. po výzve súdu), aby súd mohol vo veci konať a rozhodnúť (odstrániteľnými podmienkami konania sú: nedostatok príslušnosti súdu, nedostatky návrhu na začatie konania, procesná nespôsobilosť účastníka konania, nedostatok zastúpenia účastníka konania), a podmienky konania môžu byť aj neodstrániteľné, t. j. také, ktorých náprava nie je možná ani po výzve súdu, takže v danom prípade súd nemôže vo veci vôbec konať ani vydať meritórne rozhodnutia a konanie musí zastaviť (neodstrániteľnými podmienkami konania sú: nedostatok právomoci súdu, litispendencia, *res iudicata* a nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania).

Odvolací súd zdôrazňuje, že povinnosť súdu v každom jednotlivom prípade skúmať procesné podmienky vzniká okamihom začatia konania a trvá až do jeho právoplatného skončenia (§ 103 O.s.p.), s výnimkou skúmania miestnej príslušnosti ako procesnej podmienky (vzhľadom na § 105 ods. 1 O.s.p., v ktorom výnimočne je povinnosť súdu skúmať túto procesnú podmienku časovo obmedzená). Súd, exekučný súd nevynímajúc, skúma procesné podmienky z úradnej povinnosti (ex officio) hneď od začatia konania, k čomu ho vedie aj dôvod hospodárnosti konania, pretože od výsledku tohto skúmania závisí ďalší postup v konaní. Týmto spôsobom postupuje exekučný súd ešte pred preskúmaním žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Pri zistení neodstrániteľnej podmienky konania, bez prístúpenia k postupu podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, nemôže exekučný súd postupovať inak, než konanie zastaviť. Nejedná sa teda o svojvôľu a už vôbec nie o prekročenie právomoci exekučného súdu, ale o postup v súlade so zákonom.

S ohľadom na celkom jednoznačné závery o podmienkach uvedených vyššie, keď exekučné konanie sa podľa § 36 ods. 2 Exekučného poriadku začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie, tými istými účastníkmi exekučného konania sú osoby oprávneného a povinného totožné ako v inom exekučnom konaní, v ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, prípadne ich právni nástupcovia, zostáva posúdiť, čo sa v exekučnom konaní rozumie tou istou vecou, ako je vec, o ktorej už bolo v inom exekučnom konaní právoplatne rozhodnuté.

V exekučnom konaní je takouto vecou samotná exekúcia pre vymoženie práva oprávneného na podklade určitého exekučného titulu. Meritórne rozhodnutie o takejto veci má charakter uznesenia o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie, alebo uznesenia o zastavení exekúcie z dôvodov podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, prípadne z iného dôvodu vyplývajúceho z ustanovení Exekučného poriadku. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že exekučný titul - rozhodcovský rozsudok nie je formálne a materiálne vykonateľný, už prekážku res iudicata zakladá a oprávnený už nemôže navrhnúť vykonanie exekúcie na podklade toho istého exekučného titulu. Rovnako je to aj s rozhodnutiami o zastavení exekúcie.

V predmetnej exekučnej veci tak, ako správne konštatoval súd prvého stupňa a odvolací súd sa s týmto konštatovaním v plnom rozsahu stotožňuje, bolo zistené, že medzi rovnakými účastníkmi, totožným oprávneným a totožným povinným bolo už v minulosti vedené konanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pre vymoženie rovnakého práva oprávneného na podklade rovnakého exekučného titulu a to už dva krát. Tieto predchádzajúce konania boli právoplatne skončené. V konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 3Er/141/2008 bola exekúcia zastavená z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok nie je spôsobilým exekučným titulom (materiálne nevykonateľný, nakoľko priznal zákonom nedovolené plnenie) a v konaní vedenom na tom istom súde pod sp.zn. 6Er/1302/2014 bolo exekučné konanie, tak ako v posudzovanom prípade, zastavené pre prekážku res iudicata.

Podľa názoru odvolacieho súdu, dôvod zastavenia predchádzajúcej exekúcie vedenej pod sp.zn. 3Er/141/2008 - materiálna nevykonateľnosť exekučného titulu (rozhodcovský rozsudok priznal zákonom nedovolené plnenie), nemôže byť nijako konvalidovaný, či reparovaný. Uvedené rozhodnutie o zastavení exekúcie pre toto exekučné konanie (vedené pod sp.zn. 1Er/1898/2015), ktoré sa začalo medzi rovnakými účastníkmi pre vymoženie rovnakého plnenia, na podklade rovnakého exekučného titulu predstavuje prekážku res iudicata.

Opačný záver, ktorý prezentuje sám odvolateľ, by znamenal, že súd by donekonečna mal rozhodovať o žiadostiach súdnych exekútorov na vykonanie exekúcie na základe identického exekučného titulu predkladaného oprávneným, hoci už predtým právoplatne rozhodol o zastavení exekúcie. Odvolaciemu súdu vôbec nie je zrejmé aký iný výsledok na základe toho istého exekučného titulu, ktorý bol v predchádzajúcom konaní vyhodnotený ako nespôsobilý exekučný titul (pričom túto nespôsobilosť nie je možné nijako odstrániť) oprávnený v tomto exekučnom konaní očakával.

Odvolacie námietky oprávneného sa nijako nedotkli podstaty rozhodnutia exekučného súdu. Na vyslovenom právnom závere nemení nič ani skutočnosť, že Exekučný poriadok expressis verbis neobsahuje výpočet prekážok konania, keďže ide o predpis vykonávacieho konania a v zmysle zákonnej

dikcie sa na exekučné konanie subsidiárne vzťahuje Občiansky súdny poriadok, ktorý ako všeobecný civilný procesný predpis výpočet prekážok konania (vrátane negatívnych procesných podmienok, medzi ktoré res iudicata patrí) výslovne obsahuje. Nesprávny záver oprávnený vyvodil i z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 7Cdo/108/2012, ktorý vo svojom rozhodnutí konštatoval, že exekučné konanie nie je objektívne spôsobilé založiť prekážku veci právoplatne rozhodnutej vo vzťahu k inému ako exekučnému konaniu, t.j. nezakladá ju k inému, napr. vo vzťahu k rozhodcovskému konaniu, k exekučnému konaniu však áno.

Pokiaľ ide o odvolaciu námietku oprávneného vytykajúcej exekučnému súdu, že bolo porušené právo účastníkov konania na spravodlivý proces a súčasne súd odňal účastníkom konania možnosť konať pred súdom, odvolací súd poznamenáva, že postupom okresného súdu nedošlo k porušeniu jeho ústavou garantovaných práv. Exekučný súd v posudzovanej veci vzhľadom na vyššie uvedené postupoval v súlade so zákonom. Pritom oprávnenie odvolateľa argumentovať proti napadnutému rozhodnutiu bolo z hľadiska obsahového neobmedzené (§ 205a ods. 1 O.s.p. a contrario). Jeho odvolacie námietky boli v celom rozsahu predmetom preskúmania druhostupňovým súdom, z ktorého dôvodu boli práva účastníka na spravodlivý proces plne rešpektované.

Odvolací súd nepovažoval odvolanie oprávneného za dôvodné. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej, tak ako správne konštatoval i súd prvého stupňa, je neodstrániteľnou prekážkou konania nevyhnutne vedúcou k zastaveniu konania.

Na základe konštatovaného krajský súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o zastavení exekučného konania a vo výroku o trovách exekučného konania ako závislom výroku z dôvodu vecnej správnosti.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd tak, že ich náhradu povinnej nepriznal. Odvolateľ - oprávnený nebol v tomto štádiu konania úspešný, a preto podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na ich náhradu. Naproti tomu povinný si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a fakticky mu ani žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.